

der er jo ingen Mulighed for at komme en Prisfordyrelse til Livs, inden den er konstateret, og det første, der skulde gøres, maatte derfor være at faa konstateret, at der var Prisaftaler, og faa Indholdet af disse at vide. Først da kunde man for Alvor tage fat paa Spørgsmaalet. Saa vilde det tage urimelig lang Tid, sagde det ærede Medlem, at faa Apparatet i Orden, og da Loven kun skal gælde et halvt Aar, vilde den formentlig slet ikke komme til at fungere. Ja, faar vi dette Lovforslag vedtaget, og de mulige Prisaftaler, som findes, og som skal blotlægges, kommer til Rigsdagens Kundskab og derigennem ogsaa risikerer at komme til den store Offentligheds Kundskab, skulde jeg dog tro, at hvis disse Prisaftaler var af en saadan Karakter, at man maatte sige, at de virkede hindrende for Prisfaldet, vilde de blive ændret, inden Anmeldelsen fandt Sted. Jeg tror derfor, jeg vedblivende kan hævde, at Loven vil virke alene ved sin blotte Tilstedeværelse, uden at man kan tale om, at det skal være Frygt for, hvad der vil ske, der her indtræder.

Jeg udtalte ikke noget som helst om, hvorvidt Landstinget vilde standse dette Forslag ved første Behandling. Jeg udtalte min Glæde over, at der kom Forslag om Udvalg fra Partiet Venstre, for Venstre i Folketinget erklærede jo til Slut, at det overhovedet ikke kunde have noget som helst med Lovforslaget at gøre. Nu fik vi ogsaa at vide, at der ikke er meget Haab om, at Venstre i Landstinget vil have med det at gøre, men det vil dog paa ny komme i Udvalg, og det er jeg taknemmelig for, bl. a. fordi jeg saa bliver fritaget for at stille Forslag om Udvalg.

Hvad angaar den hjælpende Haand til Erhvervene, som der heller intet forelaa om, at Erhvervene brød sig om, vil jeg dog pege paa, at navnlig Fiskerne har gjort sig overordentlig store Anstrengelser for at faa deres Fangst frem f. Eks. i Hovedstaden til en rimelig Pris. Jeg ved ikke, hvad disse Anstrengelser er resulteret i, særlige Udsalg har Fiskerne vel ikke faaet her. Jeg skulde dog tro, at naar et Erhverv gør sig store Anstrengelser for at faa sine Varer frem til en rimelig Pris, vil det ikke være ked af, at Lovgivningsmagten rækker det en hjælpende Haand, og en saadan hjælpende Haand er det jo netop Lovforslagets Hensigt at række dem.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti gjorde gældende, at Brødets Vægt ikke var den samme; han havde konstateret, at man solgte Wienerbrød til

een Vægt i een Butik og til en større Vægt i en anden, og saa kunde Folk gaa hen, hvor de fik det større Wienerbrød. Ja, det større plejer nu ikke at være saa godt som det mindre, men Wienerbrød er naturligvis noget, man kan undvære. Derimod skal Sigtebrød og Franskbrød have en bestemt Vægt; dér er en Prisaftale og en Pristvang, dér kan man ikke undersøge. Man kan ikke sælge Franskbrød og Sigtebrød under den bestemte Pris og den bestemte Vægt, saa der er ingen Vej udenom. Jeg gentager, hvad jeg sagde før, at da jeg spurgte en mindre Bagermester her i Byen: Hvorfor sælger De ikke billigere, naar De selv erkender, at De meget godt kunde gøre det? — svarede han: Nej, saa er jeg afskaaret fra at være Bager, for saa kan jeg ikke faa Mel, det har Organisationen sørget for. Saadanne Forhold finder jeg det nyttigt at komme til Livs, og det er det, Lovforslaget tilsigter. Derfor tror jeg, at naar vi kommer til at sidde og tale roligt om det i et Udvalg indenfor Landstinget, hvor vi har ordnet saa mange Ting i den forløbne Samling, som de ikke har kunnet komme overens om i det andet høje Ting, maa vi ogsaa kunne komme til Enighed om dette lille, men ingenlunde betydningsløse Forslag.

Henrik Nielsen: Man kan just ikke paastaa, at Interessen for det Forslag, vi behandler her, er stigende, thi jo længere det varer, des færre bliver der i Salen, og da Forslaget nu vil komme i Udvalg, og jeg antager, at de forskellige Ordførere har uddybet Spørgsmaalet med al deres Viden — og lidt mere, mener jeg, vi kan holde op uden at risikere, at der sker nogen Skade.

Maa jeg sige til Beroligelse for Cigarernes Skæbne, at de ligger til Undersøgelse i Erhvervsministeriet; dér ligger de godt, og derfra kommer de ikke, før det bliver konstateret, at jeg for mit Vedkommende ser rigtigt paa Cigarfabrikationen. Den er mindre heldigt stillet, den spinder hverken Silke eller Tobak i denne Tid, der er næsten ikke noget at gøre, og Fortjenesten er meget ringe. Dette vil jeg blot sige til dem, der mener, at der kan være Tvivl om det. Jeg siger, at det er rigtigt, og man vil faa det konstateret ved nøjere Undersøgelse; her kender jeg lidt til Tingene.

Vi har jo nu hørt de ærede Medlemmer tale hver for sin lille Branche, og det har vist sig, at de Oplysninger, vi har faaet her, trænger til en nærmere Gen-